fasst werden. — b) Verständniss: प्रमुवाका Verz. d. Oxf. H. 92,b, 12. धर्मार्थकाममालाणाम् Pankat. 4,18. — c) das Aufklären Paab. 91,8. Pankat. 4,18 (ed. orn. 1,16. 18. 20). — d) das Wiedererregen eines verflüchtigten Wohlgeruchs AK. 2,6,2,28.

प्रवाधप्रकाश (प्र॰ + प्र॰) m. Titel einer Grammatik Colesa. Misc. Ess. II. 48.

प्रबोधसिद्धि (प्र° + सि°) f. Titel eines Buchs Hall 163.

2. प्रवाधिता (von प्रवाधिन्) f. das (zeitige) Wachsein: श्र**° MBs. 12,** 3998 (gedr. तन्द्रा प्रवाधिता).

प्रवाधिन् (von बुध् mit प्र) 1) adj. erwachend, wachend: यथाकाल $^{\circ}$ Rage. 1,6. - 2) f. $^{\circ}$ नो = प्रबाधनी a. Verz. d. Oxf. H. 61, a, 17.

प्रबोधोद्य (प्र॰ + उद्य) m. der Aufgang der Erkenniniss Paab. 7, 8. 116, 5. fgg. Vgl. प्रवोधचन्द्रोद्य u. प्रवोधचन्द्र. Titel eines Werkes: प्र- बोधोद्यवृत्तिकार् Verz. d. Oxf. H. 161, b, 8.

प्रबाध्य (vom caus. von बुध mit प्र) adj. zu erwecken MBn. 3, 1900. 13,2746. Suga. 2,536,18. Kathâs. 46,176.

지거국 (von 거ੁਤ mit 되) 1) adj. brechend, zermalmend RV. 8, 46, 19. — 2) m. Brechung, Zermalmung, Vernichtung, vollständige Besiegung R. Gorn. 1, 4, 109, 21.

प्रमिङ्गिन् (wie eben) adj. brechend, zermalmend, vernichtend RV.8,50,18. प्रमङ्गि (wie eben) adj. vernichtend (vergänglich?) V JUTP. 72.

प्रभञ्जन (wie eben) 1) adj. = प्रभिङ्गन Карс. 135. МВн. 8,1982. वायु Навіч. 2911. कृष्ण 14710. लोकानाम् 13939. सर्वद्र्यं (° МВн. 1,4771. द्वायञ् (° Веіж. Січа' s Çіч. — 2) m. a) Sturm, Wind AK. 1, 1, 1, 58. Н. 1106. Націз. 1, 75. МВн. 7, 6809. 12, 5829. R. 4, 31, 12. 5, 15, 11. 56, 39. Spr. 1046. Varia. Врв. S. 29,20. Катніз. 25,42. der Gott des Windes МВн. 4,822. 7,6268. Wind so v. a. Windkrankheit d. b. Nervenkrankheit Suça. 2,45, 9. — b) N. pr. eines Fürsten МВн. 1,7830. — 3) n. das Zerbrechen Арви. Ва. in Ind. St. 1,39,1 v. u.

牙科系 (1. 另 + 许系) 1) m. Azadirachta indica Juss. — 2) f. 翔 eine best. Pflanze (s. 另刊记机) Riéan. im ÇKDa.

र्जैभर्ता nom. ag. und fut. von भर् mit प्र herbeibringen, herbeischaffen: प्रभंती रुष दाश्र्व उपांक स्v. 1,178,3. 8,2,35.

प्रभर्तव्य (von भर् mit प्र) adj. zu ernähren Jåén. 2,141.

प्रमिन् (wie ebeu) n. 1) das Herbeibringen, Vorsetzen: मघ: ह्र V. 8,71, 1. — 2) Vortrag: गायत्रस्य ह्र V. 1,79,7. — Vgl. तुपत्त , वृष े.

प्रभव (von भू mit प्र) 1) adj. sich hervorthuend: प्रभव: शोकी ख्र्यी: ! १ V. 2,38,5. नामिकाप्रभवी बभूबतुरिति नामत्या durch die Nase ausgezeichnet Nis. 6,18. — 2) m. a) Entstehung, Ursprung, Quelle, Ausgangspunkt, Ursache der Entstehung, Geburtsstätte P. 3,3,24, Sch. = जन्मन् Çab-

DAR. im ÇKDR. = जन्मक्त und स्थानमाधीपलब्धये AK.3,4,98,212.= जन्मकारणा, स्राध्योपलब्धसुस्थान (!) und स्रपा मुलम् H. an. 3,702. fg. = जन्ममूल, जन्मकेत् und ज्ञानस्य म्रादिमस्थानम् Med. v. 41. प्रभवाभवका-विद R. 2,106,6. गन्धस्य HARIV. 7060. उत्पातानाम् VARAH. BRH. S. 45, 82. P. 1,4,81. गङ्गाया: R. 1,37,27. यम्ना॰ Quelle MBn. 3,8022. 8024. 8151. या देवाना प्रभवश्चाद्वश्च Çvarâçv. Up.3, 4. (ते) प्रभवं प्रभ्ं च Daaup. 2, 5. Maga. 53. लोकानां प्रभवस्त् सः so v. a. Schöpfer MBu. 1,2598. 2499. 3,13556. तथा नरेन्द्रा राष्ट्रस्य प्रभवः सत्यधर्मयाः R. 2,67,29. Mi-LAV. 92. Kumaras. 2, 5. 12. 5, 77. 6, 70. 7, 86. ब्रक्टं कृतस्त्रस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्त्रया Вилс. 7,6. Vop. 5,1. Ind. St. 1,113,3 v. u. Gegens. ऋष्यय KATHOP. 6, 14. MBu. 1, 2517. 2, 1214. 12, 9214 (an den beiden letzten Stellen ist স্থাৰ st. স্বৰ্ণ zu lesen). Häufig am Ende eines adj. comp. (f. म्रा): वर्रोप्रभवा (नरी) entspringend aus MBH. 3,10902. HARIY. 8129. Suga. 1,172,6. Mark. P. 57,29. उच्चाकवंश R. 1,1,10. M. 5,1. Rach. 1,2. 刊行 ONIR. 3,43. M. 5,5.6.97.6,64.87.8,270. BHAG. 18,41. R. 2. 59, 31. RAGH. 14, 8. KUMARAS. 3, 15. 73. Spr. 2735. VARAH. BRH. S. 11,20. 34,7. 89,2. Катна́s. 49,250. АК. 2,8,1,30. Çiç. 9,42. किमवत्प्रभवे प्रङ्गे so v. a. auf dem Him. befindlich R. 1,37,27 (38,80 Gorn.); nach dem Schol. N. pr. aria in der Pause stehend Çaur. 28. Vgl. 되지?, ㅋ-前º. - b) Macht (vgl. 멋게크) Med. - c) N. pr. eines Sådhja Hariv. 11335, eines Muni H. an. - d) Bez. des /ten (55sten) Jahres im 60. jährigen Jupiter - Cyclus Vanah. Bru. S. 8,27, 28. Journ. of the Am. Or. S. 6, 180.

সম্বন (wie eben) P. 8,4,34, Sch. n. Ursprung, Entstehung: मेर् anf dem M. entstanden, — befindlich; N. pr. eines Waldes Haniv. 8933.

प्रभवनीय (wie eben) adj. P. 8,4,34, Sch. Vop. 26,4.

प्रभवप्रभु (प्र॰ + प्रभु) m. N. pr. eines der 6 Çrutakevalin bei den Gaina H. 33.

प्रभवित्र (von भू mit प्र) nom. ag. ein Müchtiger, Herr, Gebieter: तमा प्रभवितुर्भूषणम् Spr. 581.

प्रभविज्ञ (wie eben) adj. mächtig; subst. ein Mächtiger, Gebieter, Herr H. 491, Sch. विज्ञु MBu. 3, 8099. 14, 1625. R. 1, 48, 48. MBu. 13, 3512. HARIV. 524. शत्रु Мяййн. 172, 24. Вийс. Р. 2, 4, 18. Rión-Tab. 4, 345. 6. 841. Вилс. 13, 16 (genitalis Scul...). प्रभविज्ञाः तमा MBu. 5, 1504. 13, 1629. R. 5, 23, 26. Кимікал. 6, 62 (Gegens. किंकर). Çix. 24, 6. Катий. 4, 127. 32, 135. 40, 7. Herr über (loc. gen.): वृह्ववालातुर्कृशास्वाकाशे प्रभविज्ञवः MBu. 12, 8872. में सर्वस्वे R. Goan. 1, 74, 17. न भर्ता नैव च मुता निता धातरा न च। ब्राहाने वा विसर्गे वा स्त्रीधने प्रभविज्ञवः ॥ Катл. in Dâjabu. 123, 10. fg. काशस्य MBu. 12, 10666. वृह्यांद् Mink. P. S. 660, Z. 8. श्र° Cit. in Sidde. K. zu P. 3, 2, 138. — Vgl. प्रभूज्ञ.

प्रभविञ्चता (von प्रभविञ्च) f. das Herrsein, Herrschaft, Macht Halls. 4,100. Varle. Bau. S. 15,29. mit einem infin. Rida-Tar. 2,46.

प्रभव्य adj. 1) von भू mit प्र P. 3,1,107, Sch. — 2) (von प्रभव) am Ursprung befindlich: तस्या: प्रभव्यमर्म प्राप्य Lifs. 10,19,9.

प्रभा (भा mit प्र) f. 1) Helle, Glanz AK. 1,1,2,35. Halis. 1,65. VS. 30. 12. प्रभास्मि शाशिसूर्यया: Buag. 7,5. Inda. 1,88. N. 3,18. MBH. 4,889. R. 1,49,17. 2,39,18. 40,24. Suga. 1,151,13. Ragu. 2,15. Rt. 1,19. Kathis.